

N:o 41.

Auk. Riksd. till Kansli den 8 Maj 1876, 10 f. m.

Betänkande, i anledning af återremiss utaf Utskottets Utlåtande N:o 23, om förändrad lydelse af 6 punkten i 19 § af Kongl. Förordningen om nya strafflagens införande den 16 Februari 1864.

Uti berörda utlåtande, som blifvit af begge Kamrarne återförvisadt, har Utskottet föreslagit, att nämnda lagrum måtte erhålla följande förändrade lydelse:

“Misstänkes någon att hafva begått brott, som ringare är än i 5 punkten sägs, men hvarå dock straffarbete efter lag följa kan, eller att hafva å sådant ställe, som i 11 kap. 15 § omförmäles, uppsåtligen föröfvat misshandel, hvarå skada, om än ringare, följt; den må ock i häkte tagas. Hafver ————— lemnas.“

Utskottet, som tagit i öfvervägande både de anmärkningar, som blifvit mot utlåtandet framställda, och de särskilda förslag till frågans lösning i den af motionärerne angifna rigtning, hvilka blifvit inom Kamrarne förordade, har vid mångsidig granskning af såväl dessa förslag som åtskilliga andra likartade, hvilka blifvit inom Utskottet framlagda, kommit till den öfvertygelse, att hvarje sådant förslag torde blifva af beskaffenhet, att det, i brist på öfverensstämmelse med nu gällande stadganden i ämnet, skall befinnas icke vara antagligt.

Den enda utväg för vinnande af de med motionerna afsedda ändamål som vid sådant förhållande torde återstå, synes vara att söka uti en skärpning af straffen för brotten mot person; men som den revision af vissa delar utaf strafflagens bestämmelser, som för sådant ändamål skulle erfordras, icke i följd af riksdagens nu förestående snara afslutande kan af Utskottets medhinnas och i allit fall icke torde på grund af motionerna grundlagsenligt kunna ega rum, föranlåtes Utskottet vördsamt hemställa,

att ifrågavarande motioner icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 6 Maj 1876.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.

Reservationer:

af Herr Grefve *Mörner*, med hvilken Herr *Meijer* instämt:

“Då behovet af tillökade stadganden för betryggande af frid och säkerhet inom samhället synes mig otvifvelaktigt och med uppfyllandet af detta behof torde alltför länge komma att dröja, om en allmän revision af strafflagen skall afvaktas, får jag för min del mig reservera emot Utskottets beslut att för närvarande afstyrka afseende å motionen.“

af Herrar *Asplund* och *Ribbing*;

af Herr Grefve *Horn*, med hvilken Herrar *Nils Pettersson*, *Anders Persson*, *Lyth* och *Torpadie* instämt: “Då det bör vara af stor vikt, att till *förekommande* af våldsamheter af svårare art ega laga berättigande att, då någon störer ordning och säkerhet samt genom sitt beteende visar uppsåt att påbörjad våldsamhet fortsätta, beröfva gerningsmannen sin frihet och derigenom sätta en gräns för vidare lagöfverträdelser, drager jag icke i betänkande att för slika fall föreslå ett lagstadgande, som, äfven om det i viss mån medförer rätt att för *lindrigare* förbrytelser, beröfva en medborgare sin frihet, dock kan blifva en kraftig häfstång att i många fall förebygga öfverdåd och våldsamheter, som numera ofta visat sig förekomma synnerligast vid sådana ställen, der större arbeten förehafvas, eller vid tillfällen då eljest folksamlingar ega rum. Denna häktning anser jag dock böra inskräckas derhän, att våldsverkaren endast tages i fängsligt förvar så länge, intill dess hans sinne hunnit lugnas och fara för våldsamheternas vidare fortsättande upphört. Jag håller före att, om en sådan lag antoges, vunnnes ett ganska stort ändamål, som är förbrytarens uppdragande och våldsamheters stärfjande, hvilket eljest, isynnerhet under folkskockningar,

svårligen kan under nuvarande förhållande, då häktning för dessa förbrytelser icke är medgifven, åstadkommas.

Till följd häraf får jag föreslå tillägg till 19 § 7, 11 och 14 punkterna uti Kongl. Maj:ts nådiga förordning om nya strafflagens införande m. m. den 16 Februari 1864, och att dessa punkter erhålla följande lydelse:

§ 19. — — — — —

7:o. *Föröfvar någon brott, hvarå, enligt hvad ofvan sagdt är, häkte eljest följa kan, under sådana omständigheter, att allmän ordning och säkerhet derigenom störes och vidare synes äfventyras, då må han gripas och i häkte förvaras, dock ej under längre tid än säkerheten det fordrar.*

Okänd person, som undandrager sig att uppgifva sitt namn eller sin hemort eller emot hvilken skälig anledning förekommer, att hans uppgift derom är osann, må, till dess tillförlitlig upplysning i sagda hänseenden vinnes, i häkte tagas, ändå att brott, hvarför han misstänkes, endast med fängelse eller böter belagdt är.

11:o. Är någon gripen efter 10 punkten eller eljest utan att sådan åtgärd till hans häktning vidtagen blifvit, som i 9 punkten sägs, då skall den, som honom gripit, utan dröjsmål anmäla förhållandet hos Konungens Befallningshafvande eller kronofogden eller länsman i landet eller borgmästare och råd i stad, som pröfvar om den gripne skall i häkte sättas eller, *der sådant enligt 7 punkten ej redan skett*, lösgifvas.

14:o. Den, som häktad är, skall ock, *utom i det fall, hvarom i 7 punkten 4 mom. sägs*, utan dröjsmål till allmänt häkte föras.“

af Herr *Philipson*, med hvilken Herrar *Magnus Jonsson* och *Lindgren* instämt:

“I anledning af hvad Utskottet anfört, anser jag Utskottet hafva bort hemställa:

att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t i nåder låta utarbete och för Riksdagen framlägga förslag till sådana lagförändringar, som, för ernående af det utaf Utskottet omförmälda syfte, må anses erforderliga.“

Herrar *Friherre Åkerhielm* och *Ehrenborg* hafva begärt få antecknadt, *den förre*, att han icke i beslutet deltagit och *den senare*, att han genom sjukdom hindrats deltaga i behandlingen i detta ärende.

Rättelse:

Redaktionen af Grefve *Horns* m. fl. reservation mot *Lag-Utskottets Betänkande N:o 41*, angående häktning, har blifvit felaktig genom uteslutande af ordet "icke" uti 19 § 7 punkten och bör erhålla följande lydelse:

7:o. *Föröfvar någon brott, hvarå, enligt hvad ofvan sagdt är, häktning eljest icke följa kan, och sker det under sådana omständigheter, att allmän ordning och säkerhet derigenom störes och vidare synes äfventyras, då må han gripas och i häkte förvaras, dock ej under längre tid, än säkerheten det fordrar.*

Okänd person — — — belagdt är.
